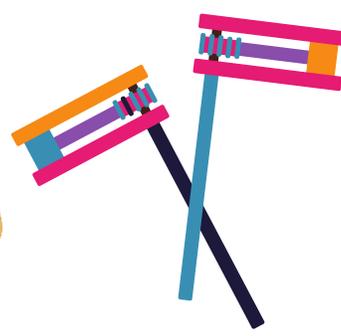
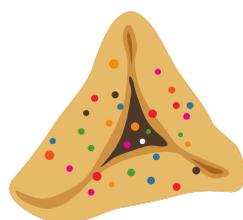

Megillat Esther

א וַיְהִי בַיָּמִים אַחֲשָׁרֹוֹשׁ הוּא אַחֲשָׁרֹוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדָּוָד וְעַד-כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
מְדִינָה: ב בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבַת | הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרֹוֹשׁ עַל כֹּסֵא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה:
ג בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל | פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי
הַמְּדִינֹת לְפָנָיו: ד בַּהֲרֵאתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תְּפָאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים
רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם: ה וּבְמָלוֹאת | הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנִּמְצָאִים
בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצָר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: ו חוֹר |
כַּרְפֵּס וּתְכֵלֶת אַחוֹז בַּחֲבֵלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מְטוֹת | זָהָב וְכֶסֶף
עַל רִצְפַת בַּהֲטָוֶשׁשׁ וְדָר וְסַחֲרָת: ז וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכָּלִים שׁוֹנִים וַיִּין
מַלְכוּת רַב כֵּיֵד הַמֶּלֶךְ: ח וְהַשְּׁתִיָּה כֶדֶת אֵין אֲנִס כִּי-כֵן | יסֵד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ
לְעִשׂוֹת כַּרְצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ: ט גַּם וְשִׁתֵּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר
לְמֶלֶךְ אַחֲשָׁרֹוֹשׁ: י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לִב-הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוּמָן בְּזִתָּא
חֲרֻבּוּא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא זֵתָר וְכַרְפֵּס שִׁבְעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשָׁרְתִים אֶת-פָּנָי הַמֶּלֶךְ
אַחֲשָׁרֹוֹשׁ: יא לְהָבִיא אֶת-וְשִׁתֵּי הַמַּלְכָּה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהֲרֵאוֹת הָעַמִּים
וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפְיָה כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הִיא: יב וּתְמָאֵן הַמַּלְכָּה וְשִׁתֵּי לְבוּא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ: יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמִים יָדְעֵי
הָעֵתִים כִּי-כֵן דָּבָר הַמֶּלֶךְ לְפָנָי כָּל-יָדְעֵי דָת וְדִין: יד וְהַקָּרָב אֵלָיו כַּרְשֵׁנָא שִׁתָּר אֲדַמְתָּא
תַרְשִׁישׁ מָרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי | פָּרַס וּמְדֵי רֵאִל פָּנָי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֵאשְׁנָה
בַּמַּלְכוּת: טו כְּדָת מַה-לְעִשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וְשִׁתֵּי עַל | אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה אֶת-מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ
אַחֲשָׁרֹוֹשׁ בְּיַד הַסְּרִיסִים: טז וַיֹּאמֶר מוּמְכָן [מְמוּכָן] לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא
עַל-הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ עָוְתָה וְשִׁתֵּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים וְעַל-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר
בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרֹוֹשׁ: יז כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמַּלְכָּה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בַּעֲלֵיהֶן
בְּעִינֵיהֶן בְּאֲמָרָם הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרֹוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת-וְשִׁתֵּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא-בָאָה:
יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֲמַרְנָה | שָׂרוֹת פָּרַס-וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ
וְכַדֵּי בְזִיוֹן וְקִצְף: יט אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר-מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתַּב בְּדָתֵי
פָּרַס-וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא-תָבוּא וְשִׁתֵּי לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרֹוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ
לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: כ וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא
וְכָל-הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן: כא וַיִּיטַב הַדְּבָר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מְמוּכָן: כב וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל-מְדִינָה
וּמְדִינָה כְּכַתְּבָה וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל-אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדָבָר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ:

1:1 Now it came to pass in the days of Ahasuerus, (this is Ahasuerus which reigned, from India even unto Ethiopia, over an hundred and seven and twenty provinces:) 1:2 That in those days, when the king Ahasuerus sat on the throne of his kingdom, which was in Shushan the palace, 1:3 In the third year of his reign, he made a feast unto all his princes and his servants; the power of Persia and Media, the nobles and princes of the provinces, being before him: 1:4 When he shewed the riches of his glorious kingdom and the honour of his excellent majesty many days, even an hundred and fourscore days. 1:5 And when these days were expired, the king made a feast unto all the people that were present in Shushan the palace, both unto great and small, seven days, in the court of the garden of the king's palace; 1:6 Where were white, green, and blue, hangings, fastened with cords of fine linen and purple to silver rings and pillars of marble: the beds were of gold and silver, upon a pavement of red, and blue, and white, and black, marble. 1:7 And they gave them drink in vessels of gold, (the vessels being diverse one from another,) and royal wine in abundance, according to the state of the king. 1:8 And the drinking was according to the law; none did compel: for so the king had appointed to all the officers of his house, that they should do according to every man's pleasure. 1:9 Also Vashti the queen made a feast for the women in the royal house which belonged to king Ahasuerus. 1:10 On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, and Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven chamberlains that served in the presence of Ahasuerus the king, 1:11 To bring Vashti the queen before the king with the crown royal, to shew the people and the princes her beauty: for she was fair to look on. 1:12 But the queen Vashti refused to come at the king's commandment by his chamberlains: therefore was the king very wroth, and his anger burned in him. 1:13 Then the king said to the wise men, which knew the times, (for so was the king's manner toward all that knew law and judgment: 1:14 And the next unto him was Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memucan, the seven princes of Persia and Media, which saw the king's face, and which sat the first in the kingdom;) 1:15 What shall we do unto the queen Vashti according to law, because she hath not performed the commandment of the king Ahasuerus by the chamberlains? 1:16 And Memucan answered before the king and the princes, Vashti the queen hath not done wrong to the king only, but also to all the princes, and to all the people that are in all the provinces of the king Ahasuerus. 1:17 For this deed of the queen shall come abroad unto all women, so that they shall despise their husbands in their eyes, when it shall be reported, The king Ahasuerus commanded Vashti the queen to be brought in before him, but she came not. 1:18 Likewise shall the ladies of Persia and Media say this day unto all the king's princes, which have heard of the deed of the queen. Thus shall there arise too much contempt and wrath. 1:19 If it please the king, let there go a royal commandment from him, and let it be written among the laws of the Persians and the Medes, that it be not altered, That Vashti come no more before king Ahasuerus; and let the king give her royal estate unto another that is better than she. 1:20 And when the king's decree which he shall make shall be published throughout all his empire, (for it is great,) all the wives shall give to their husbands honour, both to great and small. 1:21 And the saying pleased the king and the princes; and the king did according to the word of Memucan: 1:22 For he sent letters into all the king's provinces, into every province according to the writing thereof, and to every people after their language, that every man should bear rule in his own house, and that it should be published according to the language of every people.

פרק ב

א אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשוורוש זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-נגזר עליה: ב ויאמרו נערי-המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ג ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים אל-יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: ד והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני: ו אשר הגלה מירושלים עם-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ז ויהי אמן את-הדסה היא אסתר בת-דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת-תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ח ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים: ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערוטיה לטוב בית הנשים: י לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא-תגיד: יא ובכל-יום יא ובכל-יום יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל-המלך אחשוורוש את-שלום אסתר ומה-יעשה בה: יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל-המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בפשמים ובתמרוקי הנשים: יג ובזה הנערה באה אל-המלך את כל-אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך: יד בערב | היא באה ובפקר היא שבה אל-בית הנשים שני אל-יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם: טו ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראיה: טז ותלקח אסתר אל-המלך אחשוורוש אל-בית מלכותו בחדש העשירי הוא-חדש טבת בשנת-שבע למלכותו: יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות וישם כתר-מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: יח ויעש המלך משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: יט ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-המלך: כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אשר עשה כאשר היתה באמנה אתו: כא בימים ההם ומרדכי ישב בשער-המלך קצה בגתן ותרש שני-סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: כב ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: כג ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

2:1 After these things, when the wrath of king Ahasuerus was appeased, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her. 2:2 Then said the king's servants that ministered unto him, Let there be fair young virgins sought for the king: 2:3 And let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young virgins unto Shushan the palace, to the house of the women, unto the custody of Hege the king's chamberlain, keeper of the women; and let their things for purification be given them: 2:4 And let the maiden which pleaseth the king be queen instead of Vashti. And the thing pleased the king; and he did so. 2:5 Now in Shushan the palace there was a certain Jew, whose name was Mordecai, the son of Jair, the son of Shimej, the son of Kish, a Benjamite; 2:6 Who had been carried away from Jerusalem with the captivity which had been carried away with Jeconiah king of Judah, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away. 2:7 And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter: for she had neither father nor mother, and the maid was fair and beautiful; whom Mordecai, when her father and mother were dead, took for his own daughter. 2:8 So it came to pass, when the king's commandment and his decree was heard, and when many maidens were gathered together unto Shushan the palace, to the custody of Hegai, that Esther was brought also unto the king's house, to the custody of Hegai, keeper of the women. 2:9 And the maiden pleased him, and she obtained kindness of him; and he speedily gave her her things for purification, with such things as belonged to her, and seven maidens, which were meet to be given her, out of the king's house: and he preferred her and her maids unto the best place of the house of the women. 2:10 Esther had not shewed her people nor her kindred: for Mordecai had charged her that she should not shew it. 2:11 And Mordecai walked every day before the court of the women's house, to know how Esther did, and what should become of her. 2:12 Now when every maid's turn was come to go in to king Ahasuerus, after that she had been twelve months, according to the manner of the women, (for so were the days of their purifications accomplished, to wit, six months with oil of myrrh, and six months with sweet odours, and with other things for the purifying of the women;) 2:13 Then thus came every maiden unto the king; whatsoever she desired was given her to go with her out of the house of the women unto the king's house. 2:14 In the evening she went, and on the morrow she returned into the second house of the women, to the custody of Shaashgaz, the king's chamberlain, which kept the concubines: she came in unto the king no more, except the king delighted in her, and that she were called by name. 2:15 Now when the turn of Esther, the daughter of Abihail the uncle of Mordecai, who had taken her for his daughter, was come to go in unto the king, she required nothing but what Hegai the king's chamberlain, the keeper of the women, appointed. And Esther obtained favour in the sight of all them that looked upon her. 2:16 So Esther was taken unto king Ahasuerus into his house royal in the tenth month, which is the month Tebeth, in the seventh year of his reign. 2:17 And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins; so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti. 2:18 Then the king made a great feast unto all his princes and his servants, even Esther's feast; and he made a release to the provinces, and gave gifts, according to the state of the king. 2:19 And when the virgins were gathered together the second time, then Mordecai sat in the king's gate. 2:20 Esther had not yet shewed her kindred nor her people; as Mordecai had charged her: for Esther did the commandment of Mordecai, like as when she was brought up with him. 2:21 In those days, while Mordecai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those which kept the door, were wroth, and sought to lay hands on the king Ahasuerus. 2:22 And the thing was known to Mordecai, who told it unto Esther the queen; and Esther certified the king thereof in Mordecai's name. 2:23 And when inquisition was made of the matter, it was found out; therefore they were both hanged on a tree: and it was written in the book of the chronicles before the king.

א אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי
וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו: ב וכל-עבדי המלך
אשר-בשער המלך כרעים ומשתחויים להמן כי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא
יכרע ולא ישתחוה: ג ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך: ד ויהי באמרם [כאמרם] אליו יום ויום ולא שמע
אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי-הגיד להם אשר-הוא
יהודי: ה וירא המן כי-אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ו ויבז
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי-הגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש עם מרדכי: ז בחדש
הראשון הוא-חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא
הגורל לפני המן מיום | ליום ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר:
ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם-אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל
מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך
אין-שנה להניחם: ט אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
כפר-כסף אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-גנזי המלך: י ויסר המלך
את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המדתא האגגי צרר היהודים: יא ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: יב ויקראו ספרי
המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל
אחשורפני-המלך ואל-הפחות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשוננו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם
בטבעת המלך: יג ונשלוח ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד
להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר ושללם לבוז: יד פתשגן הכתב
להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים להיות עתדים ליום הזה:
טו הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן
ישבו לשחות והעיר שושן נבוכה:

3:1 After these things did king Ahasuerus promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him. 3:2 And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed, and revered Haman: for the king had so commanded concerning him. But Mordecai bowed not, nor did him reverence. 3:3 Then the king's servants, which were in the king's gate, said unto Mordecai, Why transgressest thou the king's commandment? 3:4 Now it came to pass, when they spake daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordecai's matters would stand: for he had told them that he was a Jew. 3:5 And when Haman saw that Mordecai bowed not, nor did him reverence, then was Haman full of wrath. 3:6 And he thought scorn to lay hands on Mordecai alone; for they had shewed him the people of Mordecai: wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahasuerus, even the people of Mordecai. 3:7 In the first month, that is, the month Nisan, in the twelfth year of king Ahasuerus, they cast Pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, that is, the month Adar. 3:8 And Haman said unto king Ahasuerus, There is a certain people scattered abroad and dispersed among the people in all the provinces of thy kingdom; and their laws are diverse from all people; neither keep they the king's laws: therefore it is not for the king's profit to suffer them. 3:9 If it please the king, let it be written that they may be destroyed: and I will pay ten thousand talents of silver to the hands of those that have the charge of the business, to bring it into the king's treasuries. 3:10 And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews' enemy. 3:11 And the king said unto Haman, The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seemeth good to thee. 3:12 Then were the king's scribes called on the thirteenth day of the first month, and there was written according to all that Haman had commanded unto the king's lieutenants, and to the governors that were over every province, and to the rulers of every people of every province according to the writing thereof, and to every people after their language; in the name of king Ahasuerus was it written, and sealed with the king's ring. 3:13 And the letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to kill, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey. 3:14 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, that they should be ready against that day. 3:15 The posts went out, being hastened by the king's commandment, and the decree was given in Shushan the palace. And the king and Haman sat down to drink; but the city Shushan was perplexed.

א ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק
ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקב גדלה ומרה: ב ויבוא עד לפני
שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: ג ובכל-מדינה
ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים: ד ותבואינה [ותבואנה] נערות אסתר
וסריסה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה ועל-מה-זה:
ו ויצא התך אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר לפני שער-המלך: ז ויגד-לו
מרדכי את כל-אשר קרהו ואת | פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול
על-גנזי המלך ביהודיים [ביהודים] לאבדם: ח ואת-פתשגן כתב-הדת
אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה:
ט ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר אסתר להתך
ותצוהו אל-מרדכי: יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר
כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא
אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב וחיה
ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלוש יום: יב ויגידו למרדכי את
דברי אסתר: יג ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך
להמלט בית-המלך מכל-היהודים: יד כי אם-החרש תחרישי בעת הזאת
רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי
יודע אם-לעת כזאת הגעת למלכות: טו ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי:
טז לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו
ואל-תשתו שלשת ימים לילה וליום גם-אני ונערתי אצום כן ובכך אבוא
אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: יז ויעבר מרדכי ויעש
ככל אשר-צוהה עליו אסתר:

4:1 When Mordecai perceived all that was done, Mordecai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry; 4:2 And came even before the king's gate: for none might enter into the king's gate clothed with sackcloth. 4:3 And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing; and many lay in sackcloth and ashes. 4:4 So Esther's maids and her chamberlains came and told it her. Then was the queen exceedingly grieved; and she sent raiment to clothe Mordecai, and to take away his sackcloth from him: but he received it not. 4:5 Then called Esther for Hatach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and gave him a commandment to Mordecai, to know what it was, and why it was. 4:6 So Hatach went forth to Mordecai unto the street of the city, which was before the king's gate. 4:7 And Mordecai told him of all that had happened unto him, and of the sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them. 4:8 Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given at Shushan to destroy them, to shew it unto Esther, and to declare it unto her, and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him for her people. 4:9 And Hatach came and told Esther the words of Mordecai. 4:10 Again Esther spake unto Hatach, and gave him commandment unto Mordecai; 4:11 All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or women, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law of his to put him to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live: but I have not been called to come in unto the king these thirty days. 4:12 And they told to Mordecai Esther's words. 4:13 Then Mordecai commanded to answer Esther, Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews. 4:14 For if thou altogether holdest thy peace at this time, then shall there enlargement and deliverance arise to the Jews from another place; but thou and thy father's house shall be destroyed: and who knoweth whether thou art come to the kingdom for such a time as this? 4:15 Then Esther bade them return Mordecai this answer, 4:16 Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day: I also and my maidens will fast likewise; and so will I go in unto the king, which is not according to the law: and if I perish, I perish. 4:17 So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

א ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות
נכח פתח הבית: ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר
נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ג ויאמר לה המלך מה-לך
אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-חצי המלכות וינתן לך: ד ותאמר אסתר
אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו:
ה ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן
אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין
מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: ז ותען
אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ח אם-מצאתי חן בעיני המלך
ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך
והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ט ויצא
המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך
ולא-קם ולא-זע ממנו וימלא המן על-מרדכי חמה: י ויתאפק המן ויבוא
אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו ואת-זרש אשתו: יא ויספר להם המן
את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו
על-השרים ועבדי המלך: יב ויאמר המן אף לא-הביאה אסתר המלכה
עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אם-אותי וגם-למחר אני
קרוא-לה עם-המלך: יג וכל-זה איננו שוה לי בכל-עת אשר אני ראה
את-מרדכי היהודי יושב בשער המלך: יד ותאמר לו זרש אשתו
וכל-אהביו יעשו-עין גבה חמשים אמה ובבקר | אמר למלך ויתלו
את-מרדכי עליו ובא-עם-המלך אל-המשתה שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ:

5:1 Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house: and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the gate of the house. 5:2 And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight: and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre. 5:3 Then said the king unto her, What wilt thou, queen Esther? and what is thy request? it shall be even given thee to the half of the kingdom. 5:4 And Esther answered, If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him. 5:5 Then the king said, Cause Haman to make haste, that he may do as Esther hath said. So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared. 5:6 And the king said unto Esther at the banquet of wine, What is thy petition? and it shall be granted thee: and what is thy request? even to the half of the kingdom it shall be performed. 5:7 Then answered Esther, and said, My petition and my request is; 5:8 If I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and to perform my request, let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do to morrow as the king hath said. 5:9 Then went Haman forth that day joyful and with a glad heart: but when Haman saw Mordecai in the king's gate, that he stood not up, nor moved for him, he was full of indignation against Mordecai. 5:10 Nevertheless Haman refrained himself: and when he came home, he sent and called for his friends, and Zeresh his wife. 5:11 And Haman told them of the glory of his riches, and the multitude of his children, and all the things wherein the king had promoted him, and how he had advanced him above the princes and servants of the king. 5:12 Haman said moreover, Yea, Esther the queen did let no man come in with the king unto the banquet that she had prepared but myself; and to morrow am I invited unto her also with the king. 5:13 Yet all this availeth me nothing, so long as I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate. 5:14 Then said Zeresh his wife and all his friends unto him, Let a gallows be made of fifty cubits high, and to morrow speak thou unto the king that Mordecai may be hanged thereon: then go thou in merrily with the king unto the banquet. And the thing pleased Haman; and he caused the gallows to be made.

א בַּלִּילָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהֵבִיא אֶת־סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי וַנִּקְרְאוּם לְפָנָי הַמֶּלֶךְ: ב וַיִּמָּצֵא כָּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד
מֶרְדֵּכַי עַל־בְּגַתָּנָא וְתָרַשׁ שְׁנַי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֶּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ
לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ: ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וַגְּדוּלָה
לְמֶרְדֵּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר:
ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַּחֲצַר וְהֵמֵן בָּא לַחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחֵיצוֹנָה לֵאמֹר
לְמֶלֶךְ לְתִלוֹת אֶת־מֶרְדֵּכַי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ: ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי
הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמֵן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: ו וַיְבוֹא הֵמֵן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר
הֵמֵן בְּלָבוֹ לְמִי יַחֲפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: ז וַיֹּאמֶר הֵמֵן
אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ח יָבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר
לְבַשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתָר מַלְכוּת
בְּרֵאשׁוֹ: ט וְנָתַן הַלְּבוֹשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים
וְהַלְּבִישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס
בְּרַחוּב הָעֵיר וַקְרָאוּ לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמֵן מֵהָר קַח אֶת־הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וַעֲשֵׂה־כֵן לְמֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּל דָּבָר מִכָּל
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: יא וַיִּקַּח הֵמֵן אֶת־הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מֶרְדֵּכַי
וַיִּרְכִּיבֵהוּ בְּרַחוּב הָעֵיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ: יב וַיֵּשֶׁב מֶרְדֵּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמֵן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ
אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ: יג וַיִּסְפֹּר הֵמֵן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו אֶת
כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְּהוּדִים
מֶרְדֵּכַי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְּל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נִפּוּל תִּפּוּל לְפָנָיו:
יד עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַהֲלוּ לְהֵבִיא אֶת־הֵמֵן
אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

6:1 On that night could not the king sleep, and he commanded to bring the book of records of the chronicles; and they were read before the king. 6:2 And it was found written, that Mordecai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, the keepers of the door, who sought to lay hand on the king Ahasuerus. 6:3 And the king said, What honour and dignity hath been done to Mordecai for this? Then said the king's servants that ministered unto him, There is nothing done for him. 6:4 And the king said, Who is in the court? Now Haman was come into the outward court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordecai on the gallows that he had prepared for him. 6:5 And the king's servants said unto him, Behold, Haman standeth in the court. And the king said, Let him come in. 6:6 So Haman came in. And the king said unto him, What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour? Now Haman thought in his heart, To whom would the king delight to do honour more than to myself? 6:7 And Haman answered the king, For the man whom the king delighteth to honour, 6:8 Let the royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and the crown royal which is set upon his head: 6:9 And let this apparel and horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man withal whom the king delighteth to honour, and bring him on horseback through the street of the city, and proclaim before him, Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour. 6:10 Then the king said to Haman, Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate: let nothing fail of all that thou hast spoken. 6:11 Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and brought him on horseback through the street of the city, and proclaimed before him, Thus shall it be done unto the man whom the king delighteth to honour. 6:12 And Mordecai came again to the king's gate. But Haman hastened to his house mourning, and having his head covered. 6:13 And Haman told Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him, If Mordecai be of the seed of the Jews, before whom thou hast begun to fall, thou shalt not prevail against him, but shalt surely fall before him. 6:14 And while they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּזֶן לְשֵׁתוֹת עִם-אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה: ב וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה-שְּׁאַלְתְּךָ
אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנַּתֵּן לָךְ וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוֹת
וְתַעֲשֵׂ: ג וְתַעַן אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם-מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ
הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן-לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי
בְּבִקְשָׁתִי: ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד
וְאֵלּוּ לְעִבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֹרְשֵׁתִי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהָ
בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:
ו וַתֹּאמֶר אַסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמֶן הָרַע הַזֶּה וְהַמֶּן נִבְעֵת
מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן
אֶל-גִּנַּת הַבֵּיתָן וְהַמֶּן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב
מִגִּנַּת הַבֵּיתָן אֶל-בֵּית | מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהַמֶּן נָפַל עַל-הַמַּטָּה
אֲשֶׁר אַסְתֵּר עָלְיָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבֹּשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי
בְּבֵית הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמֶּן חָפוּ: ט וַיֹּאמֶר
חֲרַבּוּנָה אֶחָד מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה-הָעֵץ
אֲשֶׁר-עָשָׂה הַמֶּן לְמַרְדְּכִי אֲשֶׁר דִּבֶּר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד
בְּבֵית הַמֶּן גְּבִיחַ חֲמֻשִׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עֲלָיו:
י וַיִּתְּלוּ אֶת-הַמֶּן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לְמַרְדְּכִי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ
שָׁכְכָה:

7:1 So the king and Haman came to banquet with Esther the queen.
7:2 And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine, What is thy petition, queen Esther? and it shall be granted thee: and what is thy request? and it shall be performed, even to the half of the kingdom. 7:3 Then Esther the queen answered and said, If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request: 7:4 For we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my tongue, although the enemy could not countervail the king's damage. 7:5 Then the king Ahasuerus answered and said unto Esther the queen, Who is he, and where is he, that durst presume in his heart to do so? 7:6 And Esther said, The adversary and enemy is this wicked Haman. Then Haman was afraid before the king and the queen. 7:7 And the king arising from the banquet of wine in his wrath went into the palace garden: and Haman stood up to make request for his life to Esther the queen; for he saw that there was evil determined against him by the king. 7:8 Then the king returned out of the palace garden into the place of the banquet of wine; and Haman was fallen upon the bed whereon Esther was. Then said the king, Will he force the queen also before me in the house? As the word went out of king's mouth, they covered Haman's face. 7:9 And Harbonah, one of the chamberlains, said before the king, Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman had made for Mordecai, who spoken good for the king, standeth in the house of Haman. Then the king said, Hang him thereon. 7:10 So they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordecai. Then was the king's wrath pacified.

א ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את-בית המן צרר היהודיים
[היהודים] ומרדכי בא לפני המלך כיהגידה אסתר מה הוא-לה: ב ויסר המלך
את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית
המן: ג ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן-לו
להעביר את-רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודים: ד ויושט
המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ה ותאמר
אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני
בעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן בן-המדתא האגגי אשר כתב
לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך: ו כי איככה אוכל וראיתי ברעה
אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ז ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו
על-העץ על אשר-שלח ידו ביהודיים [ביהודים]: ח ואתם כתבו על-היהודים
כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך
ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש
השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל-אשר-צוה מרדכי
אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר | מהדו ועד-כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל-היהודים
ככתבם וכלשונם: י ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח
ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים: יא אשר נתן
המלך ליהודים | אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג
ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז: יב ביום אחד
בכל-מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר:
יג פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות
היהודיים [היהודים] עתודים [עתידים] ליום הזה להנקם מאיביהם: יד הרצים רכבי
הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה: טו ומרדכי יצא | מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב
גדולה ותכריך בויץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: טז ליהודים היתה אורה
ושמחה ושושן ויקר: יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר
דבר-המלך ודתו מגיע שמחה ושושן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי
הארץ מתיהדים כי-נפל פחד-היהודים עליהם:

8:1 On that day did the king Ahasuerus give the house of Haman the Jews' enemy unto Esther the queen. And Mordecai came before the king; for Esther had told what he was unto her. 8:2 And the king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it unto Mordecai. And Esther set Mordecai over the house of Haman. 8:3 And Esther spake yet again before the king, and fell down at his feet, and besought him with tears to put away the mischief of Haman the Agagite, and his device that he had devised against the Jews. 8:4 Then the king held out the golden sceptre toward Esther. So Esther arose, and stood before the king, 8:5 And said, If it please the king, and if I have favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews which are in all the king's provinces: 8:6 For how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred? 8:7 Then the king Ahasuerus said unto Esther the queen and to Mordecai the Jew, Behold, I have given Esther the house of Haman, and him they have hanged upon the gallows, because he laid his hand upon the Jews. 8:8 Write ye also for the Jews, as it liketh you, in the king's name, and seal it with the king's ring: for the writing which is written in the king's name, and sealed with the king's ring, may no man reverse. 8:9 Then were the king's scribes called at that time in the third month, that is, the month Sivan, on the three and twentieth day thereof; and it was written according to all that Mordecai commanded unto the Jews, and to the lieutenants, and the deputies and rulers of the provinces which are from India unto Ethiopia, an hundred twenty and seven provinces, unto every province according to the writing thereof, and unto every people after their language, and to the Jews according to their writing, and according to their language. 8:10 And he wrote in the king Ahasuerus' name, and sealed it with the king's ring, and sent letters by posts on horseback, and riders on mules, camels, and young dromedaries: 8:11 Wherein the king granted the Jews which were in every city to gather themselves together, and to stand for their life, to destroy, to slay and to cause to perish, all the power of the people and province that would assault them, both little ones and women, and to take the spoil of them for a prey, 8:12 Upon one day in all the provinces of king Ahasuerus, namely, upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar. 8:13 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, and that the Jews should be ready against that day to avenge themselves on their enemies. 8:14 So the posts that rode upon mules and camels went out, being hastened and pressed on by the king's commandment. And the decree was given at Shushan the palace. 8:15 And Mordecai went out from the presence of the king in royal apparel of blue and white, and with a great crown of gold, and with a garment of fine linen and purple: and the city of Shushan rejoiced and was glad. 8:16 The Jews had light, and gladness, and joy, and honour. 8:17 And in every province, and in every city, whithersoever the king's commandment and his decree came, the Jews had joy and gladness, a feast and a good day. And many of the people of the land became Jews; for the fear of the Jews fell upon them.

א ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: ב נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: ג וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: ד כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: ה ויפו היהודים בכל איביהם מפת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאייהם פרצונם: ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: ז ואת | פרשנדתא ואת | דלפון ואת | אספתא: ח ואת | פורתא ואת | אדליא ואת | ארידתא: ט ואת | פרמשתא ואת | אריסי ואת | ארדי ואת | ויזתא: י עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: יא ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: יב ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: יג ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: יד ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: טו ויקהלו היהודיים [היהודים] אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו | ועמד על נפשם ונזח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: יז ביום שלשה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: יח והיהודיים [והיהודים] אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: יט על כן היהודים הפרוזים [הפרזים] הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: כ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: כא לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: כב כימים אשר נזחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים: כג וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: כד כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הגורל להמם ולאבדם: כה ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ: כו על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראוי על ככה ומה הגיע אליהם: כז קימו וקבל [וקבלו] היהודים | עליהם | ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: כט ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: ל וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: לא לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: לב ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

9:1 Now in the twelfth month, that is, the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have power over them, (though it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them;)

9:2 The Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Ahasuerus, to lay hand on such as sought their hurt: and no man could withstand them; for the fear of them fell upon all people. 9:3 And all the rulers of the provinces, and the lieutenants, and the deputies, and officers of the king, helped the Jews; because the fear of Mordecai fell upon them. 9:4 For Mordecai was great in the king's house, and his fame went out throughout all the provinces: for this man Mordecai waxed greater and greater. 9:5 Thus the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and slaughter, and destruction, and did what they would unto those that hated them. 9:6 And in Shushan the palace the Jews slew and destroyed five hundred men. 9:7 And Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha, 9:8 And Poratha, and Adalia, and Aridatha, 9:9 And Parmashta, and Arisai, and Aridai, and Vajezatha, 9:10 The ten sons of Haman the son of Hammedatha, the enemy of the Jews, slew they; but on the spoil laid they not their hand. 9:11 On that day the number of those that were slain in Shushan the palace was brought before the king. 9:12 And the king said unto Esther the queen, The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the palace, and the ten sons of Haman; what have they done in the rest of the king's provinces? now what is thy petition? and it shall be granted thee: or what is thy request further? and it shall be done. 9:13 Then said Esther, If it please the king, let it be granted to the Jews which are in Shushan to do to morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows. 9:14 And the king commanded it so to be done: and the decree was given at Shushan; and they hanged Haman's ten sons. 9:15 For the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men at Shushan; but on the prey they laid not their hand. 9:16 But the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and had rest from their enemies, and slew of their foes seventy and five thousand, but they laid not their hands on the prey, 9:17 On the thirteenth day of the month Adar; and on the fourteenth day of the same rested they, and made it a day of feasting and gladness. 9:18 But the Jews that were at Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof; and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness. 9:19 Therefore the Jews of the villages, that dwelt in the unwalled towns, made the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another. 9:20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far, 9:21 To stablish this among them, that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly, 9:22 As the days wherein the Jews rested from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to joy, and from mourning into a good day: that they should make them days of feasting and joy, and of sending portions one to another, and gifts to the poor. 9:23 And the Jews undertook to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them; 9:24 Because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast Pur, that is, the lot, to consume them, and to destroy them; 9:25 But when Esther came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he devised against the Jews, should return upon his own head, and that he and his sons should be hanged on the gallows. 9:26 Wherefore they called these days Purim after the name of Pur. Therefore for all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and which had come unto them, 9:27 The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to their writing, and according to their appointed time every year; 9:28 And that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed. 9:29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote with all authority, to confirm this second letter of Purim. 9:30 And he sent the letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth, 9:31 To confirm these days of Purim in their times appointed, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had decreed for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry. 9:32 And the decree of Esther confirmed these matters of Purim; and it was written in the book.

א וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ | [אַחַשְׁוֵרֶשׁ] | מִסַּעַל-הָאָרֶץ וְאֵי
הַיָּם: ב וְכָל-מַעֲשֵׂה תְקֵפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֵּכַי
אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי מֵדִי וּפָרַס: ג כִּי | מֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ
אַחַשְׁוֵרֶשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֲחִיו דָּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ
וּדְבַר שָׁלוֹם לְכָל-זָרְעוֹ:

10:1 And the king Ahasuerus laid a tribute upon the land, and upon the isles of the sea. 10:2 And all the acts of his power and of his might, and the declaration of the greatness of Mordecai, whereunto the king advanced him, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia? 10:3 For Mordecai the Jew was next unto king Ahasuerus, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren, seeking the wealth of his people, and speaking peace to all his seed.